

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχαῖς φράγκα 11

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσά 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΤΟ ΚΟΜΜΑ

— Τραγούδι τῆς ῥωμηοσύνης —

Ἄδικα τ' ἄδικο παντοῦ
Τὸ ἔθνος κυβερνᾷ,
Ἄδικα τ' ἄδικο παντοῦ
Ἐπὶ ἔθνος βασιλεύει.

Ἐχεις τὰ μέσα; Ἦ ἄδικο
Γιὰ δίκη σου περνᾷ
Καὶ τὸ παληογαδούρι σου
Ἐάν ἄλογο χορεύει.

✦

Ἐχεις δικό σου βουλευτὴ
Νὰ λέη ὄλο ναί;
Πιάνεις μαρίδ' ἀμέτρητη
Ἐπὶ ῥουσφετοαπόχη,

Εἶσαι καὶ σὺ ἔστου κόμματος
Τὸν κλεφτορεφενέ

Ὅσω δὲν ἔχεις βουλευτὴ
Νὰ τσαμπουνᾷ τ' ὄχι.

✦

Καὶ μὴ σὲ μέλη, δυνατὰ
Μπορεῖς νὰ κλεφτοτρῶς
Τοῦ δημοσίου τὸν παρᾶ,
Χωρὶς νὰ σὲ σκοτίζουν.

Νὰ ζῆς ὡσάν ἀνεῦθυνος
Τσαρλατανογιατρὸς,

Ποῦ οἱ νεκροὶ πελάται του
Δὲν βγαίνουν νὰ τὸν ἔριζουν.

✦

Μπορεῖς, ἀρχαιοκάπηλος,
Σὲ ξένους νὰ πουλᾷς,

Θεοὺς, θεᾶς καὶ ἥρωας,
Ἄλάκερ ἱστορία

Ἀπὸ τὴν παλῆν τὴ δόξα μας
Καὶ νὰ χαμογελᾷς,
Ἄν σ' ἐπιασαν ἔστην ἄτιμη
Ἀρχαιοκαπηλεία.

✦

Μπορεῖς δωροδοκούμενος
Νὰ ἦσαι δικαστὴς,
Μπορεῖς νὰ ἦσαι ἢ τρανὸς
Ἢ καὶ μικρὸς προδότης,

Μπορεῖς νὰ ἦσαι ἄτιμος
Καὶ πλούσιος ληστής,
Εἶσαι τοῦ κόμματος; Λαμπρὸς
Λογέσαι πατριώτης.

✦

Τὸ κόμμα! λέξι φοβερὴ
Μὲ δύο συλλαβαῖς,
Τανάλλια σιδερόχυτη,
Γραπὸνει τὴν πατρίδα,

Ὅμπρὸς εἰς τὸ συμφέρον του
Πομένουνε βουβαῖς
Καρδιαῖς ποῦ θὰ χτυπούσανε
Ἐπὶ πόθο, ἔστην ἐλπίδα.

✦

Ἐπὶ φτερωτὰ μας ὄνειρα
Γιὰ τὸν ἑλληνισμό
Καὶ δὲν ἀνοιώνουν μέσα τους
Καμιγὰ φιλοδοξία,

Κανένανε κρυφόκαρδο
Καὶ ἅγιο σεισμό

Γιὰ τὴν ἀκόμ' ἀτέλειωτη
Τοῦ ἔθνους ἱστορία!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, ΙΣΟΤΗΣ, ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ.

Ὁ μέγιστος τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον πολιτειολόγων, φιλοσόφων καὶ ἠθικολόγων, ὁ θεὸς Πλάτων, εἶπε, «Πολιτεία τροφὴ ἀνθρώπων ἐστὶ· καλὴ μὲν ἀγαθῶν, ἡ δ' ἐναντία κακῶν», κατέδειξε δὲ διὰ λογικῆς ἀκαταμάχητου, ὅτι ἡ μὲν δημοκρατία τροφὸς ἀρίστη, παραγωγὸς πολιτῶν ἀγαθωτάτων, διότι διὰ μὲν τῆς ἐπιστήμης ἀναπτύσσει τὴν διάνοιαν τοῦ δημοκρατικοῦ πολίτου, διὰ δὲ τῆς ἠθικῆς διαπλάττει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἡ δὲ μοναρχία, τροφὸς κακίστη, παραγωγὸς πολιτῶν πονηρῶν, ἀκολάστων, οὐλῶν, μετεχόντων πασῶν τῶν τῆ δουλεία παραρτουσῶν κακῶν.

Τῶν θεῶν λόγων τοῦ Πλάτωνος ἐναργεστάτη ἀπόδειξις αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ νεώτεραι δημοκρατικαὶ πολιτεῖαι.

Ὁ τῆς φιλανθρώπου καὶ γενναίας Γαλλίας ἱστορικός, ὁ Thiers, ὁ ἀπὸ μοναρχικοῦ δημοκρατικὸς γενόμενος, τοῦ πρωτίστου τῶν Νόμων, τοῦ Νόμου τῆς Προόδου, ἐπὶ τὴν κρίσιν αὐτοῦ ἐπιδράσαντος, καὶ ἔλεξε καὶ ἔγραψε αὐτοκρατορία καὶ ὑποδούλωσις τῆς Γαλλίας συνώνυμα· ὁ δεσποτισμὸς τὴν Γαλλίαν συνέτριψε, ἡ ἐλευθερία δύναται μόνη νὰ σώσῃ αὐτήν· ἡ Γαλλία ἔχει ἀνάγκη πολιτῶν ἐλευθέρων, πολιτῶν ζηλοτύπων τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, πολιτῶν μεριμνῶντων περὶ τῶν κοινῆ συμφερόντων, περὶ τῆς εὐμερείας τοῦ λαοῦ, περὶ τῆς πολιτικῆς, τῆς ἀκρας ταύτης ἀρετῆς καὶ τῆς μεγίστης ταύτης τέχνης, πολιτῶν ἀναπτυσσομένων διὰ τῆς ἐπιστήμης, διαπλαττομένων διὰ τῆς ἠθικῆς, συζητούντων περὶ τῶν τῆ πατρίδι συμφερόντων, ἔχόντων περτωτισμένην γνώμην καὶ τὸ θάρρος τοῦ τὴν γνώμην ταύτην ὑποστηρίξαι· ἡ Γαλλία διὰ τῆς δημοκρατίας καὶ ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἀναπτυχθήσεται καὶ μορφωθήσεται.

Ἡ δημοκρατικὴ Γαλλία τοὺς ὑψιπέτας ἐκείνους ἀετοὺς, τοὺς τὰ τοῖς ἄλλαις δυσανάβατα ὕψη ἀναβαίνοντας, ἐγέννησε· τῆς οἰκουμένης ἀπάσης τὰ ἄκμα καὶ ἀδάρηκτα δεσμὰ διὰ τῶν ἱερῶν τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Ἰσότητος καὶ τῆς Ἀδελφότητος ἀρχῶν ἔλυσε· τοὺς θρόνους τῶν αἰμοβόρων τυράννων ἀνέτρεψε· τὰ στέμματα τῶν ἐστεμμένων κακούργων ἐποδοπάτησε· τὰ σκήπτρα τῶν διχαζόντων καὶ διαιρούντων ἐπιδούλωσε καὶ δολίως τοὺς ἀτυχεῖς ἀδελφοὺς λαοὺς ἀτίμων σκηπτούχων συνέτριψεν.

Ἐξοσι θρόνοι ἀνετράπησαν!
 Ἐξοσι στέμματα ἐποδοπατήθησαν!
 Ἐξοσι σκήπτρα συνετρίβησαν!
 Ἐξοσι ἐστεμμένοι: κακούργοι ἢ χλευῆ τῶν λαῶν κατέστησαν!
 Ὡ τρισεγίστη χαρὰ λαϊκῆ!
 Ἡ δημοκρατικὴ Γαλλία, διὰ τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν, τοὺς δούλους τῶν ἐστεμμένων κακούργων περιφανεστάτας νίκας νικᾷ!
 Ἡ δημοκρατικὴ Γαλλία διὰ τῆς δημοκρατικῆς ἀρετῆς, τῆς δημο-

κρατικῆς φιλοπατρίας, εἰς ἐπονείδιστον τρέπει φυγὴν τοὺς θρασεῖς ὑβριστὰς καὶ τοὺς ἀνάνδρους σφαγιαστὰς τῆς ἐλευθερίας!

Ἡ δημοκρατικὴ Γαλλία δι' εὐαριθμῶν ἐναρέτων δημοκρατικῶν πολιτῶν καταδείκνυσιν, ὅτι ἀρετῇ πᾶν πλῆθος καὶ πᾶς πλοῦτος ὑπέκει!

Κρεττον μετ' ὀλίγων δημοκρατουμένων ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κινδυνεύειν ἢ μετὰ πολλῶν βασιλευομένων ὑπὲρ τῆς αὐτῶν δουλείας.

Ἡ δημοκρατικὴ Γαλλία ἀπανταχοῦ τοὺς τῆς Ἐλευθερίας, τοὺς τῆς Ἰσότητος, τοὺς τῆς Ἀδελφότητος ἀσπόνδους ἐχθροὺς νικᾷ!

Ἡ μοναρχουμένη Γαλλία ἠττάται καὶ συντρίβεται ἐν Βατερλώ, ἐν Μέσσο, ἐν Σιδάν!

Τρεῖς αἱ πολιτεῖαι παρὰ τοῖς ἀνθρώποις, μοναρχία, συνταγματικὴ μοναρχία καὶ δημοκρατία· διοικούνται δὲ αἱ μὲν μοναρχίαι καὶ συνταγματικαὶ μοναρχίαι τοῖς τρόποις τῶν ἐφεστηκότων, αἱ δὲ πόλεις αἱ δημοκρατούμεναι τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις, καὶ τὰ μὲν τῶν δημοκρατουμένων σώματα καὶ τὴν πολιτείαν οἱ νόμοι σώζουσι, τὰ δὲ τῶν μοναρχῶν ἀπιστία καὶ ἡ μετὰ τῶν ὄπλων φρουρά.

Ἐν μοναρχίᾳ οἰκοῦσιν ἔνιοι μὲν δούλους, οἱ δὲ δεσπότης ἀλλήλους νομίζοντες, ἐν δὲ δημοκρατίᾳ οὐκ ἀξιοῦσι δούλοι οὐδὲ δεσπότης ἀλλήλων εἶναι, ἀλλ' ἡ ἰσογονία αὐτοῦ· ἡ κατὰ φύσιν ἰσονομίαν ἀναγκάζει ζητεῖν κατὰ νόμον, καὶ μηδενὶ ἄλλῃ ὑπέκειν ἀλλήλοις ἢ ἀρετῆς δόξῃ καὶ φρονήτῳ.

Διὰ τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν ἱερῶν ἀρχῶν τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Ἰσότητος καὶ τῆς Ἀδελφότητος λυθίσονται τὰ δεσμὰ τῆς τε διανοητικῆς καὶ τῆς σωματικῆς δουλείας τῆς ταλαινῆς ἀδελφῆς ἀνθρωπότητος, τῆς ἐπιδούλωσε παρὰ τῶν ἐστεμμένων κακούργων διχαζομένης καὶ ἀλληλοσπαρτασμένης. Ἐλευθερία, Ἰσότης, Ἀδελφότης!

Φῶς, Ζωὴ, Ἀγάπη!
 Δικαιοσύνη, Εἰρήνη, Ἡγακόσμιος Δημοκρατία!

Ἡ ποικίλειμων νύξ ἀποκρύψει φάος, πάχνην θ' ἔψαν ἥλιος σκεδᾷ πάλιν.

Ρόκος Δ. Χοῦδᾶς,

ΠΙΦ! — ΠΑΦ!

Τὰ κίβδηλα πεντακοσάρικα. — Ἡ σήμερον ἀπασχολοῦσα ἡμᾶς ὑπόθεσις τῶν κίβδηλων πεντακοσιαδράχμων εἶναι, φαίνεται, συνέχεια τῆς κατὰ τῷ 1881 κίβδηλοποιήσεως τῶν ἑκατονταδράχμων τῆς ἡμετέρας Ἐθνικῆς Τραπε-

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΑΕΑΝΘΟΥΣ Ν ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

— Ναι, ἐπανάλαβει ἡ Φατμέ ἐν ὄργῃ, βγάλ' τῆς τὸ γιαιμάκι, κί' ἂν κάμη πῶς ἐναντιόνηται, ἄς δουλέψῃ τὸ κουρμπάτσι.

Ἡ διαταγὴ δὲν ἤρσκειν εἰς τὸν Μπεσῆρ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἤδη δοκιμάσει τὴν ἀντίστασιν τῆς ξένης καὶ δὲν ἐνόει νὰ τὰ βάλῃ μὲ τοὺς ὄζεις ὄνυχας τῆς φορετζωμένης λεαίνης.

Ὁ ταλαίπωρος εὐνοῦχος κατηρᾶτο καθ' ἑαυτὸν τὸν κираάσιον Κασβέκ, ὅστις αἰσχροῦς τὸν ἐξηπάτησεν, καθὼς καταρᾶται ἱππομέδων τὸν ἱππέμπορον ὅστις τῷ ἐπώλησεν ἱππον σκληροτράχηλον.

Ἐμέμερετο ἐπίσης ἑαυτὸν διότι δὲν κατάρθωτε ν' ἀνακαλύψῃ τὰ φροῖερά τῆς δούλης ἐλαττώματα, καὶ ὅμως ἦτο λίαν

συγγνωστός, διότι ἡ πανοῦργος Ἴσπανίς, ἐν ὄσῳ ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐμπόρου, ἔκαμνε τὴν μισεκακόμοιρη, ἐφέρτε ὅσαν κρυφοπαναγιά, ὅτ' ἀσιγανὸ ποτάμι, ἐκρυπτε τὰ νύχια τῆς. Ὁ Μπεσῆρ τὴν ἐξέλαβεν ἐπὶ καλῇ τῇ πίστει, ὡς ἄγγελον πραότητος καὶ εὐπειθείας· τῶρα δὲ λίαν βραδέως ἐθρήνει πλάνην, ἢν δὲν ἦτο πλέον καιρὸς νὰ διορθώτῃ, καὶ ἦτις ἠδύνατο νὰ τῷ στοιχίσῃ ἀκριβᾶ, διότι ὁ πασσᾶς δὲν ἠστειεύετο εἰς τὰ τοιαῦτα.

— Τί στέκεσαι καὶ δὲ μ' ἀκοῦς; ἠρώτησεν ἡ Φατμέ, παροργισθεῖσα διότι ἔβλεπεν αὐτὸν διστάζοντα. Τὴν φοβᾶσαι τὴ βρώμα; Ἄν ἀκόμη διστάζης νὰ τὴν σωφρονίσῃς, σὺ θὰ δοκιμάσης τὸ κουρμπάτσι.

Ἡναγκασμένος νὰ ἐκλέξῃ μεταξὺ τῆς τιμωρίας δι' ἧς ἠπειλεῖ αὐτὸν ἡ Χανούμ καὶ τῶν ὄνυχισμῶν τῆς δούλης, ὁ δυστυχῆς εὐνοῦχος, ἐψήφισεν ὑπὲρ τῶν ὄνυχισμῶν καὶ προухώρησεν ὅπως ἀφαίρεσῃ τὸ γιαιμάκι ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐκρύπτοντο τόσα κάλλη.

— Τί μὲ θέλεις πάλι, μωρὲ ξεκάρφωτε; ἀνέκραξεν ἡ ψευδῆς Ἴσπανίς δεικνύουσα τὸν γρόνον αὐτῆς. Κύττα μὴ μ' ἐγγίξης, γιὰ τὴν σοῦ σπάνω τὰ μουτρά, σοῦ δίνω μιὰ ποῦ σὲ κολῶ στὸν τοῖχο τοιχογραφία.

Ἡ σκηνὴ ἐπιελλε βεβαίως νὰ τραπῇ ἐπὶ τὸ τραγικώτερον, ὅτε εἰς τὸ βάθος τῆς μαρμαρίνης αἰθούσης, ἐνεφανίσθη ὁ πασσᾶς, μακρὰν φέρων διφθέραν, ἐπὶ τῆς στολῆς αὐτοῦ, μὲ σύννον τὸ μέτωπον, αὐστηρὸν τὸ βλέμμα, σοβαρὸν τὸ βᾶδισμα.

ζης, ἢν ἀνεκάλυψεν ὁ ὄλιος πόδι, μάτι κί' αὐτί καὶ μυαλό φοβερός Γερανέας, ὅστις ἔκαμε καὶ τὴν εὐφυᾶ παρατήρησιν, ὅτι εἰς μὲν τὰ κιβδηλοῦ πεντακοσάρικα τὰ μάτια τοῦ Γεωργίου Σταύρου εἶναι ζωηρὰ καὶ δξυδερκῆ, εἰς δὲ τὰ γνήσια καμμύουν, φαναριωτίζου, ὑποκρίνονται μυωπίαν. Ὡστε τὰ μάτια σας τέσσερα ἑστὰ μάτια τοῦ μακαρίτη ἐπὶ τῶν πεντακοσιαδράχμων. Εἶναι ὡς μυθιστόρημα περιπετειῶδες ἢ ἀφήγησις τοῦ κ. Γερανέα μεταβάντος εἰς Ἰταλίαν ὡς συνοδοῦ φρενοβλαβοῦς τινος πρὸς τοποθέτησιν εἰς Φρενοκομεῖον καὶ ἀνακαλύψκντος ἐκεῖ σπουδαίους ἑταίρους μεγάλης συμμορίας ἰταλῶν κιβδηλοποιῶν, οὓς κατῶρθωσε νὰ φέρῃ καὶ νὰ παραδώσῃ ἐνταῦθα εἰς τὰς ἀρχάς. Κατέπληξε δὲ τὸν Κεχαγιαῖν (ζῶντα τότε) καὶ τὸν κ. Ρενιέρην καὶ τὸ συμβούλιον ἅπαν τῆς Τραπεζῆς, διὰ τῆς ἐκτάκτου νοημοσύνης μεθ' ἧς ἤγρευσε τοὺς ἰταλοὺς κιβδηλοποιούς εἰς τὰ δίκτυά του.

— Ἐσωτες τὴν Τράπεζαν! ἔκραξαν πρὸς αὐτὸν ἐν ἐξάλλω χαρᾶ. Ἀλλὰ δὲν ἀφῆκαν αὐτὸν νὰ μεταβῆ εἰς Ἰταλίαν ἐκ νέου ἐπιτήδες καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἀνακάλυψιν ὅλης τῆς ἑταιρίας τῶν κιβδηλοποιῶν. Ἐν τούτοις εἰ καὶ ὁ κ. Γερανέας ἐνῆργησεν ἐν τῇ περιστάσει ἐκεῖνη αὐτοβούλως καὶ ἄνευ ἐντολῆς τῆς τραπέζης, ἠμείφθη παρ' αὐτῆς δι' εἰκοσι χιλιάδων φράγκων.

Πῶς τῶρα τὴν ἐπίασε τόση τσιγκουνιὰ τὴν Τράπεζαν διαφυγούσαν σπουδαιότατον κίνδυνον καὶ δὲν θέλει ν' ἀνταμείψῃ τοὺς ἀνακαλύψκντας τὴν νέαν κιβδηλείαν; Ἡ ἀπόφασις αὐτῆς φαίνεται ἡμῖν ἀδικωτάτη καὶ ἀγενεστάτη. Ἐδῶ εἰς ἄπλους ἰδιώτης, ὅτω πτωχὸς καὶ ἂν ἦναι, ἀνταμείβει τὸν ὅστις τῷ ἀποδώσῃ χρήματα ἀπολεσθέντα καὶ μία θεοτράπεζα φέρουσα τὸν ἐπιβάλλοντα τίτλον τῆς Ἑθνικῆς δείχνει τόσην ἐξηναταβελονιὰ πρὸς εὐεργέτας καὶ σωτήρας τῆς; Ἡ θέλη τοῦ λοιποῦ ν' ἀναγκάζῃ τοὺς τοιαύτας τολμικὰς παραποιήσεις ἀνακαλύπτοντας νὰ τὰ σιάζου μετὰ τοὺς αὐτουργοὺς καὶ νὰ μεταβάλλωνται εἰς συνεργοὺς;

Τ' ἀνωτέρω ἐγράφησαν χθές. Σήμερον εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἀστυνομία μας συνέλαβεν ἐν Ἀντιπάρῳ κί' ἔφερον ἐδῶ τὸν Ἰταλὸν Λεοπόλδον Ἀνδρέην, ἕνα τῶν ἀρχηγῶν τῆς συμμορίας τῶν κιβδηλοποιῶν καὶ ὅτι ὁ ἀστυνόμος κ. Ζῶης ἔκαμεν ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ θαύματα. Φοβερὸ λαγωνικὸ! Λέγεται Ζώης καὶ πεθαίνει τοὺς λωποδύτας.

Προφανῶς ὁ Ρουστὲμ δὲν ἦτο εὐχαριστημένος ἐκ τῶν ὑποθέσεων τῆς ἡμέρας, εἴτε διότι τὸ ὄμμα τοῦ Σουλτάνου δὲν προσηλώθη ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ὥραν τῆς τελετῆς, εἴτε διότι ἀπλούστατα ἦτο κατάκοπος, διότι πρῶτον ἔμεινεν ἐπὶ μακρὰς ὥρας ἐφιππος καὶ κατόπιν ὄρθιος.

Οἱ Τούρκοι ἀγαποῦν μόνον τὴν ὀριζόντιον θέσιν καὶ πᾶσα λίαν παρατεταμένη στάσις καθιστᾶ αὐτοὺς δυσθύμους. Ἡ ἐμφάνις τοῦ αὐθέντου ἐχαροποίησε τὸ χαρέμιον καὶ πρὸ πάντων ἔθεσεν αὐτὸ εἰς κίνησιν.

Ὁ Μπεσῆρ καὶ αἱ ἀλαϊκαὶ ἐναμίλλως προσεκύνησαν αὐτόν· αἱ χανομισσαὶ ἠγέρθησαν καὶ προὔπηγνθησαν τὸν κύριον αὐτῶν, ὅστις ὑπεδέχθη αὐτὰς ἀβρώς ἅμα καὶ ψυχρῶς ὀλίγον.

Καὶ ἡ δούλη ἠγέρθη, ἀλλ' ἠρέκθη νὰ μένῃ ἀνεστηλωμένη εὐθυτενῆς εἰς τὸ κέντρον τοῦ διβανίου καὶ νὰ διευθετῇ τὴν κόμην αὐτῆς μετ' ἀπαθείας, ὡς ἂν προέκειτο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν χορόν.

Ὁ Ρουστὲμ παρετήρησεν αὐτὴν πρῶτην, ἀλλ' οὐδόλως ἐξεδήλωσε τὴν ἐκπλήξιν αὐτοῦ, πρὶν ἢ ἐκπληρώσῃ τὰς συνήθεις διατυπώσεις.

Γουκελισιάι ἐγένοντο ἀναρίθμητοι, δείγματα σεβασμοῦ διακοπτόμενα ἐξ ἀβρότητας παρὰ τοῦ ἀνδρός, ὅστις οὐδέποτε ἐπιτρέπει, εὐ ἠγμένος ὢν, ταῖς συμβίαις αὐτοῦ ν' ἀσπάζωνται τὰ κράσπεδα τῆς γούνας του, καὶ ἔτι ὀλιγώτερον τὰ ὑποδήματά του.

Ἐπειτα ὁ πασσαὶς ὠδήγησεν αὐθις τὰς κυρίας εἰς τὴν θέ-

Ἀστυνομικὴ ἀναμόρφωσις. — Δὲν τοὺς ἤρεσε τῶν ἀστυνομικῶν ἢ καινούργια στολὴ μὲ τὴν ὁποῖαν ἐσκόπευον νὰ τοὺς ἐνδύσουσαν ἢ μᾶλλον νὰ τοὺς *μασκαρεύσουσαν*, νὰ τοὺς καταστήσουσαν ἀξίους διὰ τ' ἀποκρηάτικο βραβεῖον, φαίνεται δὲ ὅτι θὰ ὀρισθῇ ὡς στολὴ αὐτῶν ἢ τῆς γαλλικῆς ἀστυνομίας καὶ τότε πλέον δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἔχωμεν ἀστυνομίαν ἐξευρωπαϊσμένην διαφεύδουσαν τὴν γαλλικὴν παροιμίαν καθ' ἣν *l' habit ne fait pas le moine* καὶ τὴν ἡμετέραν τὴν λέγουσαν «ἀλλάξεν ὁ Μανωλιὸς κί' ἔβαλε τὰ ρούχ' ἄλλοιῶς.»

Ἀδελτηρίας θύματα. — Ὅλα μας γελοῖα, οἰκτρά, ἐλεσινά! Παρωδία εἰς ὅλα μας! Τῆς ἀθλίας ἀπρονοησίας τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζῆ Κώστα θύματα θρηνοῦμεν σήμερον δύο ἐν Νέῳ Φαλήρῳ πνιγέστα ὄρφανά. Τὰ κατεβίβασταν ἐκεῖ τὰ δυστυχῆ παιδιὰ καὶ τὰ ἐρριψάνεις τὰ κύματα μαινομένης θαλάσσης, ὡς ἂν ἦσαν πεπειραμένοι ναῦται καὶ κολυμβηταὶ σωτηρίου σκάφους. Καὶ δὲν ὑπῆρχεν εἰς ἐκεῖ δυνάμενος νὰ καταφρονῆσῃ τῆς ὀργῆς τοῦ κύματος καὶ τῆς ὀργῆς τοῦ βέυματος, διὰ νὰ τὰ σώσῃ. Διὰ τὴν δὲν ἐφρόντισεν ἡ Διεύθυνσις τοῦ Καταστήματος νὰ λούωνται οἱ παῖδες εἰς τὰ λουτρά τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου, ὅπου πάντοτε εἶναι ἡ θάλασσα γαληνιὰ; Διὰ τὴν νὰ μὴ τοὺς λούῃ εἰς τοῦ Πρεβεδοῦρου; Ἐκεῖ ὁ Γιαννιὸς, διὰ μόνης τῆς παρουσίας του, δύναται, ὡς ἄλλος Ποσειδῶν, νὰ πρᾶυνῃ τὰ κύματα κρᾶζων πρὸς αὐτά: «Ἴδου ἐγώ!» Ἐπειτα καλῶς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Νέου Φαλήρου, πάντοτε κινδυνεύει ὁ λουόμενος διότι δηλητηριάζεται ἐκ τῶν ἀκαθαρσιῶν τοῦ εἰς αὐτὰ ἐκβάλλοντος κοπροφόρου σωλῆνος τῶν ἀποπάτων τοῦ μεγάλου ξενοδοχείου, ἐξ οὗ φρικωδῶς περιχρῆται. Ἄς ὀρισθῇ ὥρα, καθ' ἣν δὲν λούονται ἄλλοι καὶ ἄς λούονται εἰς τοῦ Πρεβεδοῦρου ἐπὶ συμφωνηθησομένη ἀμοιβῇ συγκαταβατικῇ. Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον δὲν εἶναι καὶ πλούτου ὄρφανόν καὶ τὰ ὄρφανά οὐκ ὀλίγον τὸ πλουτίζουσαν διὰ τῆς ἐργασίας των, δι' ἧς πλουσιοπαρόχως ἀποδίδουσιν αὐτῷ τὰ δίδακτρα, τὰ τροφεῖα κτλ.

Ἄ! ἡ Διεύθυνσις αὐτοῦ φέρει βαρεῖαν εὐθύνην διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν ἀπώλειαν δύο του ὑπάρξεων.

Τ' ἀνωτέρω ἐγράφησαν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν πρώτων ἐκ τοῦ δυ-

σιν των καὶ ἐκάθησεν ἀπέναντι αὐτῶν ἐπὶ τεραστίας στήλης μαλακῶν προσκεφαλαίων. Τότε μόνον, φέρων εἰς τὰ χεῖλη του τὸ ἐξ ἠλέκτρου στόμιον τῆς καπνοσύριγγος αὐτοῦ, προσενεχθὲν παρὰ δούλης γονυπετοῦς, ἐφάνη ὁ Ρουστὲμ παρατηρήσας τὴν παρουσίαν τῆς κεκαλυμμένης σκλάβας.

— Ποιὰ εἶν' αὐτή; ἠρώτησε συνοφρουόμενος.

Ἡ Φατμέ ἠσθάνθη ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ἐμβῇ ἑστὸ χορὸ. Ἐτρεμεν ἀναλογιζομένη τὰ νέα ἀτοπήματα τὰ ὁποῖα ἠθέληεν ἴσως διαπράξῃ ἢ ξένη ἀλλὰ δὲν ἦτο πλέον καιρὸς νὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ ἀφοῦ τὸ πῆρε πλέον ἀπόφασις, ἡ θρασεῖα χανοῦμ ἐξεφράσθη ὡς ἔπεται:

— Αὐθέντα, κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην ἡμέραν καθ' ἣν οἱ πιστοὶ ἐορτάζουσι τὴν γέννησιν τοῦ Προφήτου, ἡ δυστυχῆς Φατμέ θέτει τὴν καρδίαν τῆς ὑπὸ τοὺς πόδας σας. Αἱ σύντροφοι αὐτῆς σᾶς ἔκαμαν πλούσια δῶρα. Αὐτὴ δὲ σᾶς προσφέρει θησαυρὸν πολυτιμότερον τοῦ χρυσοῦ καὶ τῶν μαργαριτῶν, σᾶς προσφέρει μίαν δούλην, ἐν θαυμάσιον πλάσμα, τοῦ ὁποῦ παρόμοιον δὲν ἔχει καὶ ὁ πατισᾶχ εἰς τὸ χαρέμι του, μίαν χριστιανὴν ὁμιλοῦσαν τὴν γλῶσσαν τῶν Φράγκων καὶ ἥτις ἔχει μόνη περιστότερα θέληγτρα δλων τῶν θυγατέρων τῆς Ἐσπερίας...

— Χριστιανὴν! ἐπανελάβεν ἐκπληκτος ὁ Ρουστὲμ. Τί σημαίνει αὐτὴ ἢ ἀστείότης, κυρία;

— Δὲν εἶναι ἀστείότης, αὐθέντα, ἡ σκλάβα εἶναι Ἰσπανίς. Συνελήφθη ὑπὸ Μαρκονηῶν κατόπιν ναυαγίου...

στοχάματος έντυπώσεων. Σήμερον χαράσσοντες τὰς γραμμάς ταύτας, όφειλομεν νά συγχαρώμεν τῆ γενναίῳ Ἀλμείδα, όστις έσχισε καί τὰ ροχά του άκόμη, δὲ νά γείνουσιν έπιτρίψεις έπί τῶν εξαχθέντων ήμίθανῶν όρφανῶν, καί τόν ψαρᾶ Γιωργαντᾶ συνδραμόντα διὰ τῆς λέμβου του. Συλλυπούμεθα δὲ τόν κ. Γραφειάδην διὰ τὴν οδυνην αὐτοῦ. Αὐτό ήτο διὰ τόν κ. Γραφειάδην από τ' ἄγραφα.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ. — Ἡ οδός έξωμαλισθη, καθώς είπομεν. Ἐσ κ α σ ε τ' ἄ φ 1 ό ν ι καί άπεφάσισεν ό Σουλτάνος νά δεχθῆ τόν Μεγαλόσταυρον παρά τοῦ Γεωργίου. Δέν έπήγαν χαμένα τόσα έξοδα σέ διαμάντια. Καθ' ής δ' έχομεν ιδιαίτερας πληροφορίας, ή έπιτροπή τοῦ μεγαλοσταύρου θ' άπονεύμῃ τόν σταυρόν τοῦ Σωτήρος εἰς τόν Κισλάρ άγάν του Χαμητ, άλλ' ἄ φ τ ο υ (κατὰ Ψυχάρην ή καί άλλως ἄ! φ τ ο υ!) τὴν παρασημοφόρησιν έντρέπονται ν' αναγράψουν αἰ κ α λ α μ π ο κ ι ζ ό μ ε ν α ι σπουδατα συνάδελφοι.

Ἄ σ κ ό λ σ ο ύ ν!

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ auto — da — fè. — Πρό τινων ήμερῶν έεροκρυφίως καί σχεδόν συνωμοτικῶς έκάτησαν έκεί κατὰ τὸ πεδόν τοῦ Γουδι πολλά καί διάφορα έγγραφα τοῦ ύπουργείου τῶν στρατιωτικῶν, έπί παρουσία κουστωδίας έξ 25 στρατιωτῶν μέ προτεταμένας τὰς λόγχας, διότι μερικοὶ ύπαξιωματικοὶ είχαν τὴν περιέργειαν νά πλησιάζουν νά ίδουσι τὴ φωτῆ ἔ κ α ἰ ε τ ο έκεί. Πῶς δέν μᾶς είπαν τίποτε περί αὐτῆς τῆς κρυφοφωτῆς τὰ ύπουργικὰ όργανα; Αέγουν αἱ κακαὶ γλώσσαι ότι ἂ καπνός αὐτῆς έμύριζεν ἔλο σύνορα καί μέσα στήν άναλαμπή τῆς έχαρασσετο τὸ όνομα ένδός Κατζη. Τί μυστήρια! Μήπως τὰ πυρποληθέντα ήσαν αἱ έκθέσεις τῶν συνοριακῶν;

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΗΡΩΙΣ, — Τὴν 25 λήγοντος μηνός έν Σάμη τῆς Κεφαλληνίας νέα τις έφένευσε τόν έραστήν τῆς, διότι ήρνετο οὗτος νά τὴν νυμφεοθῆ. Εὔγέ τῆς.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ. — Ἀπό καρδίας συγχαίρομεν τῆ προσφιλεστάτῳ Μελετίῳ Φικιώρῃ τῆ Σπαρτιάτῃ, έπί τῆ θριαμβευτικῆ έπιτυχίᾳ αὐτοῦ καί εἰς τὰς δικηγορικὰς έξετάσεις. Σπαρτιάτης αὐτός άληθής, εἶναι τώρα ώπλισμένος καί μέ τὴν άσπίδα τὴν έπιστήμης.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν έν Αἰγίῃ εὑρισκόμενοι έκζητήσαμεν παρά τοῦ διευθυντοῦ τῶν έκεί φυλακῶν κ. Χρήστου Μαγγίνα τὴν ἄδειαν νά έπισκεφθῶμεν αὐτάς. Ὁ κ. Μαγγίνας μᾶς συνάδευσε μέχρι τῆς μεγάλης πύλης τῆς εἰσοδου αὐτῶν μᾶς εἰσύστησεν εἰς τόν άρχιφύλακα ύπολοχαγόν κ. Προκόπιον Ταγαρᾶν προσηνῆ τὴν ψῆν καί ἄδρόν τοῦς τρόπους άξιωματικῶν καί μᾶς είπεν:

— Ὅριστε, πηγαίνετε, μέ τόν κύριον άρχιφύλακα.

— Πῶς δέν θά μᾶς συνούσετε; τόν ήρωτήσαμεν.

— Ὅχι, ἐγὼ θά μείνω ἔξω.

Ἐκ τῆς άπαντήσεως ταύτης ένοήσαμεν ότι ό κ. διευθυντής δέν ήθελε νά φανῆ έπιβρέζων, διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ, τὴν έλευθέραν τῶν φυλακισμένων έκφρασιν έφ' ὧσιν ήθέλομεν έρωτήσει αὐτοῦς καί μάάλιστα καθ' ὧσιν άφορᾶ εἰς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τοῦ ίδιου. Τὴν λεπτότητα ταύτην τοῦ κ. Μαγγίνα έξετιμήσαμεν πολύ. Ἐξ αὐτῆς άμέσως έσχηματίσαμεν περί τῆς διεύθυνσεως αὐτοῦ καλὴν ιδέαν.

Τὸ σωφρονιστήριον τῆς Αἰγίνης εἶναι εύρύτατον οικοδόμημα προωρισμένον, ὡς γνωστόν, παρά τοῦ Κυβερνήτου Καποδιστρίου δι' Ὁρφανοτροφειον, φέρει δὲ εἰσέτι ἄνωθεν τῆς πύλης αὐτοῦ τὴν έπιγραφὴν ταύτην. Ἀλλὰ καί τώρα ὄρφανούς ξενίζει, τοῦς ὄρφανούς τῆς έλευθερίας. Διηρημένον εἰς τέσσαρας άκτίνας περιέχει σήμερον δύναμιν φυλακισμένων — ἂν δύναιτο νά ὀνομασθῆ δ ύ ν α μ ι ε τοιαυτῆ ἄ δ υ ν α μ ἰ α — άνερχομένην εἰς τετρακοσίους περίπου καταδικούς από τῶν εἰς πέντε ἔτη μέχρι τῶν εἰς ισόβια ή εἰς θάνατον καταδικασμένων.

Περιήλομεν καί τὰς τέσσαρας αὐτάς άκτίνας, έξετάζοντες λεπτομερῶς τὰ πάντα. Πανταχοῦ δὲ, ὅπου ἂν ήρωτήσαμεν φυλακισμένους:

— Εἶθε εύχαριστημένοι από τόν διευθυντήν;

— Ναι, ναι, πολύ, μᾶς άπήντων ένθουσιωδῶς.

— Έχετε κανέν παράπονον ἔδω;

— Ναι, ναι μέ τὸ μπακάλη. Αὐτὸς μᾶς ταίζει σίπηςαι ντομάταις σκουληκισμένα μακαρόνια, λάδι τσαγγῶ, βρωμότυρο ποῦ δέν κάνει μηδὲ γιὰ δόλωμα, καί μᾶς πουλεῖ μέ υπερίτημει καί μέ τραχόσα δράμια τὴν ὀκᾶ. Ἀμάν, άπ' τὸ Θεό καί στὰ χέρια σου, κύριε ΡΑΜΠΑΓΑ, γράψε ὅσιν μπορεῖς κατὰ τοῦ μπακάλη. Μᾶς άφάνισε. Ἄς μᾶς άφήσουν νά ψουνίλωμε έλευθέρα άπ' ὅπου θέμε κ' ὄχι νά ήμαστε ὀποχρεωμένοι νά παίρνωμε άπ' αὐτόν άβαράτο πρᾶμα.

Ἀπό τετρακοσίων στομάτων έκεί οὐδέμια φωνή ήκούσθη ὑπὲρ τοῦ μπακάλη τῶν φυλακῶν. Ὁ μπακάλης! Ἰδοῦ ό μαῦρος δαίμων τῶν φυλακισμένων. Προφέρεις τ' ὀνομά του καί ὄλων τῶν φυλακισμένων αἱ ὄψεις έξαγριοῦνται, λαμβάνουν έκφρασιν πεινώτος άνθρωποφάγου τῆς Πολυνησίας ή τῶν ένδοτέρων τῆς Ἀφρικῆς. Τὴν στιγμὴν έκείνην ἂν είχαν ένώπιόν τῶν τόν τροφοδότην αὐτῶν θά... τὸν ἔτρωγον.

Ἐν τούτοις, ή γενικὴ αὐτῆ κατακραυγὴ μᾶς ήνάγκασε νά μεταβῶμεν καί εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ κατηγορουμένου, διὰ νά δοκιμάσωμεν τὰ διάφορα εἶδη του καί νά ξελεγγώσωμεν τὴν ἀλήθειαν τῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν.

Ἐκεῖ ό κατηγορούμενος άπελογήθη ἡμῖν λέγων:

— Ὅριστε, δοκιμάσετε τῆς ἐλῆαις μου, τὸ λάδι μου, δῆτε ὄω τὸν καφέ μου, νά καί τὰ μακαρόνια μου, ὄλο πρᾶμα διαλεχτό, τὸ τουλουμισιο μου εἶν' ὄλο βούτυρο κτλ.

Καί τῆ ὄντι ή καί τ ό ν τ ι ε, καθὼς τὸ θέλει ό κ. Ψυχάρης, ὅσα μᾶς παρουσιαζεν ήσαν καλῆς ποιότητος πράγματα. Μόνον εἰς τὴν κ ά σ σ α ν τῶν μακαρονίων ἄμα έσκαλίσαμεν τὸ επάνω στρώμα, άνεκαλύψαμεν κάτωθεν αὐτοῦ ὀ π ο β ό σ κ ο ν τ α τ ά κ α τ ο ι κ η μ έ ν α ὀ π ο σ κ ω λ ῆ κ ω ν καί σχεδόν κινούμενα ἄ λ ε υ ρ ο σ ω λ η ν ἄ ρ ι α, ὡς εἰπάπισε λογιώτατός τις τὰ μακαρόνια.

Ἄλλ' οἱ φυλακισμένοι πρὸς οὐς είπομεν ότι τὰ λοιπὰ τοῦ μπακάλη εἶδη μᾶς εἰφάνησαν καλὰ μᾶς εἰφώναζαν:

— Σας έχειε νολύσει, κύριε ΡΑΜΠΑΓΑ, τὸ ἔχει μάθει πῶς θά έπισκεφθῆτε τὰς φυλακὰς κ' έπρόφθασε κ' έφερε ἕνα κάρρο καλὸ πρᾶμμα νά σκεπάσῃ τῆς πομπᾶς του.

Ἄλλ' ἄς σταθῶμεν ἔως ἔδω καί τὴν Κυριακὴν μέ φύλλον διπλοῦν θά σας δώσωμεν τὴν συνέχειαν τῆς έπισκέφείως μᾶς εἰς τὸ Σωφρονιστήριον Αἰγίνης. Τὰ περιεργότερα, τὰ μᾶλλον ένδιαφέροντα σας τὰ φυλάττομεν κυριακάτικα. Μ' αὐτὰ ἔδω τώρα μόλις άρχίζομεν.

Ἡραμπαγᾶς.

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ

Ἐπειδὴ σπουδατᾶ τυπογραφικὰ λάθη ἔμειναν ἀδιόρθωτα εἰς τὸ έν τῆ προηγουμένη φύλλῳ τοῦ ΡΑΜΠΑΓΑ κύριον ἔρθρον τοῦ δημοκρατικοῦ ἡμῶν συνεργάτου καί φίλου κ. Ῥόκου Κοιδᾶ, θέλομεν άναδημοσιεύσει αὐτὸ έν τῆ προσεχέι φύλλῳ τῆς Κυριακῆς ἔπερ θά έκδοθῆ διπλοῦν περιέχον καί ἕτερον πρωτότυπον ἄρθρον τοῦ έν δημοκρατικῆ φρονήματι ἀδελφοῦ Ῥόκου.

ΤΑ ΟΡΦΑΝΑ

Ἐλοῦζοντο στοῦ Φάληρο τὰ ὄρφανὰ μιὰ μέρα, τὰ ὀ ρ φ α ν ἄ, λέξις πικρὴ, στὰ δάκρυα λουσιμένη, τὰ ὄρφανὰ, ὅπου ποτὲ δέν γνώρισαν πατέρα, κ' ὅπου άγκάλῃ μητρικὴ ποτὲ δέν τὰ θερμαίνει! . . .

Τρέχουν βαθεῖα στοῦ πέλαγο, ξαναγυρίζουν πάλι, καί παίζουσι μέ τὴν ἄμμουδιὰ, καί παίζουσι μέ τὸ κύμα, λές καί ζητοῦν στή θάλασσα τὴ μητρικὴ άγκάλῃ, ἄχ! καί ξεχνᾶνε πῶς μπορεῖ νά βροῦν καί μαῦρο μνημα.

Σὲ λίγο βγαίνουν στή στεριὰ χαρὰ, ζωὴ γεμάτα, μὰ λείπουν δυό! Τί έγιναν; κανένας δέν τὸ ξέρει! . . . . Τὸ κύμα δέν λυπήθηκε τὰ γαλανὰ τους νεῖατα, καί μάννα δέν ἐθρήνησε τ' ὄρφανισμένο ταῖρι!

Δ. Κ ό κ . . .

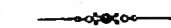
(Ἐκ τῆς Νέας Ἐφημερίδος).

ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΨΥΧΑΡΗΝ

ΔΙΑ ΤΟ ΑΤΑΞΕΙΔΙ ΤΟΥ.

Μὲ τέτοια γλώσσα ποῦ μιλάς σὲ τοῦτο τὸ ταξείδι Τὸ δίχως ἄλλο θά ἴφαγες μαρούλι δίχως ξύδι!

Φυλλάδα τοῦ γαῖδάρου.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ἀπόψε ό Λεκατσᾶς μεταμορφόνηται εἰς ΘΕΑΛΟΝ μέ ΔΥΣΔΑΙΜΟΝΑΝ τὴν ὄλοεν μορφουμένην Κυρίαν του. Παριστάνει εἰς τὸ Θεάτρον τοῦ Κωστᾶκη, όστις θά κ λ ε ἰ σ ῆ τὴν παράστασιν ἄνο ἰ γ ω ν τὴν καρδιά τοῦ κόσμου μέ τ' ἀθάνατο γέλοιο.

Λεκατσᾶς καί Κωστᾶκης! Σαῖςπήρησις ἀνάμειξις!